

کتاب «لهجه‌های غزه‌ای» با حضور جمعی از اهالی روایت، بررسی شد

روایت دست‌اول از زندگی در غزه

وی عنوان کرد: می‌توان لهجه‌های غزه‌ای را نخستین و شاید تنها تجربه روایت واقعیت‌های غزه عنوان کرد و به همین دلیل ضرورت دارد از همکاری دوستانم در انتشارات سوره مهر و دفتر هنر و ادبیات بیداری حوزه هنری تقدیر و تشکر کنم.

ابوالحسنی: روایت‌های این کتاب

رنگ و بوی دیگری دارد

محمدرضا ابوالحسنی، مترجم کتاب هم ضمن اشاره به روند شکل‌گیری این اثر، بیان کرد: من در حال مطالعه یادداشت‌هایی در خصوص روایت زندگی در غزه در یک سایت اینترنتی بودم که با پیشنهاد آقای قاضی بخشی از این روایت‌ها را انتخاب کردم و در نهایت کار ترجمه را نیز خودم انجام دادم. به این ترتیب کتاب لهجه‌های غزه‌ای متولد شد.

وی با بیان این‌که در ابتدا روایت‌های انتخاب شده مربوط به نویسندگان متعددی بود اما در نهایت به دلیل زبان مناسب و همچنین سطح آثار، ۱۴ روایت دو نویسنده یعنی فائنه الغره و یوسف القدره انتخاب و کتاب با تلاش خوبی به روز پایانی نمایشگاه کتاب رسید.

وی افزود در طول یک سال اخیر اغلب روایت‌ها از واقعیت‌های زندگی در غزه، خطی و یک‌دست بوده است، متأسفانه تمامی رسانه‌های خبری، معمولاً اخبار و روایت‌های خطی از زندگی در این منطقه ارائه می‌دهند و همیشه خبر از ویرانی و خون‌ریزی و این جور داستان‌هاست، ولی کتاب لهجه‌های غزه‌ای متفاوت از این بازتاب‌هاست و روایت‌ها رنگ و بوی دیگری دارد.

ابوالحسنی یکی از ویژگی‌های ممتاز این کتاب را نوشتن از جنگ با پرهیز از پرداختن صرف به خشونت جنگ عنوان کرد و افزود: همه موارد مرتبط با جنگ در این اثر مورد توجه قرار گرفته ولی زیاده روی نشده است.

فائنه الغره: ۹۰۰۰ نفر در بیمارستان چهارطبقه

بودیم!

در ادامه نشست ارتباط زنده و تصویری با یکی از نویسندگان اثر «فائنه الغره» برگزار شد و وی چگونگی ثبت و انتشار این روایت‌ها را بازگو کرد.

این نویسنده و شاعر غزه‌ای گفت: من ساکن بلژیک هستم و بعد از ۱۵ سال، چهار روز قبل از آغاز طوفان الاقصی راهی غزه شدم تا به پدر و مادر سر بزنم که تنها بعد از چهار روز از بازگشت من، حمله رژیم آغاز شد و من حدود چهار ماه در غزه بودم و با همه این واقعیت‌ها در آنجا زندگی کردم.

این شاعر غزه‌ای ادامه داد: در روزهای نخست همه ما به دنبال حفظ جان خود بودیم اما وقتی شرایط ادامه پیدا کرد من شروع به نوشتن کردم و این روزنوشت‌ها را در قالب نامه‌هایی برای برادرزاده‌ام ارسال می‌کردم. وی نیز آنها را در این سایت اینترنتی منتشر می‌کرد.

وی در ادامه ضمن ارائه روایت‌هایی از واقعیت‌های زندگی در غزه، یادآور شد: من به همراه پدر و مادر و دیگر اعضای خانواده از همان روزهای نخست آغاز جنگ در یک بیمارستان پناه گرفتیم که در یکی دو روز بعد شمار ساکنان در این بیمارستان چهار طبقه به حدود ۹۰۰۰ نفر رسید و شرایط به شدت سخت و طاقت‌فرسا شد. البته من بعد از سه ماه از غزه خارج شدم. پس از خروج، حدود ۳۰ روایت نوشته شده به همراه یک مقدمه را به کتاب تبدیل کردم و کارهای مقدماتی چاپ آن را نیز انجام دادم.

جمالی: لهجه‌های غزه‌ای سانسور نشده است

سمیه جمالی، نویسنده رمان و داستان نیز در خصوص نوع آشنایی خود با اثر و روایت‌های آن، اظهار کرد: لهجه‌های غزه‌ای کتابی سانسور نشده است، آنچه در واقعیت روی می‌دهد در این کتاب مورد توجه قرار گرفته است.

وی ادامه داد: چون نویسندگان در محل حضور دارند، آنچه روایت می‌کنند واقعی است و به همین دلیل این ویژگی اثر را ممتاز کرده است و برای مخاطب جذابیت دارد.

در ادامه نشست مترجم اثر و کارشناسان به سوالات و پرسش‌های مطرح شده از سوی حضار پاسخ دادند.

سمیه جمالی:

چون نویسندگان

در محل حضور

دارند، آنچه روایت

می‌کنند واقعی

است و به همین

دلیل این ویژگی

اثر را ممتاز کرده

است و برای

مخاطب

جذابیت دارد

کوروش علیانی، محمدرضا ابوالحسنی، سمیه جمالی و فائنه الغره، مهمانان این نشست بودند که درباره روایت و چگونگی تولد کتاب لهجه‌های غزه‌ای به بیان دیدگاه‌های خود پرداختند. دبیر این جلسه نیز معصومه رامهریزی از نویسندگان و پژوهشگران ادبیات مقاومت بود.

مرتضی قاضی: این کتاب با استقبال خوبی مواجه شد

در بخش نخست این برنامه، مرتضی قاضی مدیر دفتر هنر و ادبیات بیداری در سخنانی با بیان این‌که این دفتر از سال ۱۳۸۷ فعالیت خود را آغاز کرده است، افزود: در دوره جدید رسالت دفتر هنر و ادبیات بیداری تولید روایت‌های مستند از خارج از مرزهای ایران و درباره بیداری ملت‌ها و محور مقاومت است.

وی با بیان این‌که به منظور انجام این رسالت کتاب لهجه‌های غزه‌ای با همکاری آقای ابوالحسنی متولد شد، افزود: اگرچه این کتاب به سرعت تولید و روانه بازار نشر شد، ولی بعد از انتشار با استقبال خوبی مواجه شد.

قاضی مهم‌ترین ویژگی این کتاب را روایت واقعی از غزه عنوان کرد و گفت: مخاطب با مطالعه این اثر خود را در میدان واقعی حس می‌کند. به دلیل نو و صادق بودن روایت‌ها، واقعیت‌های زندگی در این منطقه به درستی به تصویر کشیده شده است.

■ کوروش علیانی نویسنده و پژوهشگر:

محتوای روایت، زندگی انسانی است

روایت یعنی بیان واقعیت‌ها بدون دخالت دادن متن‌های ادبی و مواردی از این دست. روایت هر چه واقعی‌تر باشد یعنی هر چه خود واقعیت باشد به دل می‌نشیند.

محتوای روایت، زندگی انسانی است. گزارش آنچه روزانه بر ما می‌گذرد روایت است و مهم است که ما روایت را آن‌گونه که هست تعریف کنیم و از دادن شاخ و برگ اضافی به آن به شدت پرهیز کنیم.

در بیان و نوشتن روایت‌ها اجازه بدهیم که روایت خودش باشد و واقعیت‌ها بیان شود، نباید به بهانه رعایت فرم و مسائلی از این دست روایت را ناقص به مخاطب ارائه کنیم.

ما روزهاست که با مسأله غزه مواجهیم، هر روز اخبار کشته شدن صدها و هزاران نفر را می‌شنویم و انگار به شنیدن این دست خبرها عادت کرده‌ایم. اما واقعیت متفاوت است. من در لهجه‌های غزه‌ای روایت واقعی را دیدم و حس کردم. امروز مردم غزه می‌دانند کجای این داستان قرار گرفته‌اند، آنها مقاومت

